

[Bausgaard.]

alene til et spørgsmål om flæskepriser og ostesalg. Man må nødvendigvis gøre sig klart, at det, som andre lande beskæftiger sig med som noget, man skal tage stilling til, kan vi ikke bare lade ligge som tanker, der kun, som udenrigsministeren sagde det, skal være henvist til en akademisk diskussion. Er det i øvrigt holdbart for udenrigsministeren at indtage det standpunkt, at der her kun er tale om en rent akademisk diskussion, al den stund den norske statsminister, den engelske premierminister og den amerikanske udenrigsminister har taget del i diskussionen? Ja, det kan godt være, de fører den på et akademisk plan, men må jeg så sige, at det er et akademisk plan, hvor jeg egentlig ville føle mig godt tilpas, om vi fik lov at deltage.

Jeg står her med en side af Berlingske Tidende for fredag den 9. oktober i år. Jeg vil gerne med den højtærede formands tilladelse citere indledningen til denne artikel eller, skal vi sige reportage. Det er en beretning fra Berlingske Tidendes Washingtonkorrespondent, og jeg vil gerne her fremhæve, at det er min opfattelse, at de beretninger, der plejer at blive aftrykt i Berlingske Tidende fra bladets korrespondent i Washington, absolut er af lødige karakter og af høj karat. Her skriver Berlingske Tidendes Washingtonkorrespondent:

„Udenrigsminister Dean Rusk bekræftede i dag, at det er den amerikanske regerings håb og hensigt inden årets udgang at få undertegnet en traktat om oprettelsen og driften af den såkaldte multilaterale atomflåde.“

Jeg tror, udenrigsministeren ved nærmere eftertanke vil være enig med mig i, at herefter er der ingen mulighed for at opretholde påstanden om, at der her kun er tale om tanker, som vi ikke skal beskæftige os med.

Forholdet er vel tværtimod i denne sag dette, at hvis vi først begynder at interessere os for det den dag, der foreligger en plan i udenrigsministerens vurdering, så er der ingen mulighed for fra dansk side at tage stilling til den, og når derfor udenrigsministeren siger, at man ikke vil beskæftige sig med disse tanker, før der foreligger konkret udformede planer, giver det en mistanke om, at udenrigsministeren alligevel har taget

stilling, en stilling, der betyder, at han bare vil tage til efterretning, hvad andre bliver enige om.

Se, nu har udenrigsministeren efter min bedømmelse kun én mulighed for at fjerne denne mistanke, nemlig hvis ministeren kan stå op og meddele, at man i den danske regering har informationer, der ikke er kommet til offentlighedens kundskab, og som fortæller, at denne udtalelse af den amerikanske udenrigsminister, som Berlingske Tidende her har gengivet, alligevel ikke skal tages for det pålydende, den her har. For når den amerikanske udenrigsminister klart siger, at den amerikanske regering forventer oprettelse af denne multilaterale flåde inden årets udgang, er der alligevel tale om tanker, der forekommer så nærliggende, at der er grund til, ikke mindst for et land, der er medlem af Atlantpagten sammen med USA, at tage stilling til disse tanker.

Aksel Larsen: Også jeg skal, forhåbentlig med lidt større held end min forgænger på talerstolen, nøjes med at fremsætte nogle få bemærkninger, som ministrenes udtalelser i går giver anledning til.

Jeg må dog tillade mig først en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller, som naturligvis partimæssigt måtte tage afstand fra min udtalelse om, at samtlige borgerlige partier meget gerne vil have en socialdemokratisk mindretalsregering i denne situation. Jeg forstår godt, at det ærede medlem måtte tage afstand fra en sådan udtalelse, men ikke desto mindre er den jo rigtig. På den anden side skal det, som jeg også har sagt, i politik gå lidt kroget for sig, og derfor er man naturligvis nødt til at hævde, at man gerne ville have haft en anden regering, selv om man er ganske godt tilfreds med den situation, man har fået i øjeblikket. Man mærker i hvert fald, at både det ærede medlem hr. Poul Møller og det ærede medlem hr. Erik Eriksen svømmer som fisk i det vand, som det ærede medlem hr. Peter Nielsen ikke kunne bunde i.

Men derpå til ministrenes bemærkninger. Jeg ved meget vel, at man, hvad statens bygge- og anlægsvirksomhed på forskellige områder angår, har de 3-årige såkaldte rullende planer. Jeg tror imidlertid ikke, at folketinget har haft nogen som helst anledning til at beskæftige sig med disse planer